

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Előfizetési díj: Vidékre postán vagy helyben hához...

Egy szám 6 krajczár. Hirdetési díj: 9 hasábos példior egy...

Szerkesztői iroda: Budapest, IV. himz-utca 1. sz. A lap szellemi részét illető minden...

Előfizetési felhívás

„EGYETÉRTÉS” október—december negyedévi folyamára.

Október elejével a jelen év utolsó negyede kezdődven, figyelemztetjük és kérjük tisztelt ol-

Table with 2 columns: Előfizetési árak, and 2 rows: Egy óra, Három óra (okt.—decz.)

Lapunk minden nap, tehát hétfőn és szombatnapokon is megjelenik.

Előfizetési pénzek és postai utalványok Budapestre az „Egyetértés” kiadóhivatalába (himz-utca 1 szám alá) küldendők.

A hatalmi kérdés.

A fűsítő kormánya, mely urbi et orbi prédikálta, hogy a társadalom és politika felirásítására és megújítására vállalkoz-

Mert bármely oldalról vegyük is a választások igazolásának kérdését: nálunk, a ház által eddig folyóvárt követett párt-

Furcsa az tehát, hogy ép azok szónokoltak és szavaztak leglátványosabban a kuriai bírásokkal szemben, a kik a jelenlegi igazságügyi rendszerrel a maguké gyan-

Mi nem szöktünk kiabálni, de tenni szoktunk. A tisztelet, melyvel a legelső bírói kar iránt éreztünk, s melyet eddigi magaviseletével megérdemelt, mindenkor

Melyik párt, melyik irány viseltek igaz tisztelettel e forum iránt? Aligha azon elemek, a melyek állítják, hogy a választási pártok és pártok körébe vonásáról féltik a kuriai; voltaképp azonban hatalmi érdekeiket akarják biztosítani e kar függetlenségére és tekintélyére ellen.

Igy gondolkodott Tisza Kálmán és pártja is, míg az ellenzék élén állva a közmorális érdekeiből követelte, hogy a ház egy általa gyűlöletesen és esküszé-

De hát Tisza Kálmán csak addig pártja és a moralitást, míg a rendszeres lejárás után most már szükségét nem érzi, hogy mindazon fegyvereket előszedje, a melyek nem hoznak becsületet sem a kormánynak, sem a parlamentre, hanem alá-

A jövő választás már előre veti árnyékát a mai szavazásnál. A többség rabulikusai elárulták, a folyosók emberei pedig épenséggel nem titkolták, hogy félnek a választásoktól. Joggal tartanak tőle, hogy a vesztegetés, pressió és erőszak összes fegyverei is legelőbb annyit fognak eredményezni, hogy csekély lesz a többség. Megakarták tehát hagyni kezökben a hatalmat, hogy esetleg az ellenzék mandatumok megtámadásában és megbírálásában végezzenek a mac-mahoni munkát, a mely hivatva van törökrenyi nálunk a parlamentarismust és egy utra terelni a közvélemény elkeseredését, a minőben nem lesz közönyös.

A hivatalos jelöltség ügye nagyban grussal Franciaországban, a mi ott nem újtság, a mint nem újtság nálunk. Franciaországban, mint egykor III. Napoleon, most Mac Mahon jelölt meg ki az ő szerelmis fia. Itt is az a szokás, hogy a megválasztott felhívják a főispánokat, meghallgatják a tekintélyeket, s aztán egyet hivatalos, másikat másokkal lekenyerézve meghatározzák, kit tart a kormány maga jelöltjének. Tisza Kálmán a fűsítőt azzal pecsételte, hogy a szolgálataitól legvalószínűbb elemeiből hagyta meg összeszedni a házat; de megis látszik a jelen országgyűlésen a hivatalos jelöltség hatása.

A „Journal des Debats” után metsző gúnyval emeli ki a „Hon”, mint érdekes dolgot, hogy a császárság alatt Broglie és Decezes hercegek (a mostani kormány tagjai) hevesen harcoltak a hivatalos jelöltség ellen, most meg maguk praktikálják. Így változnak az idők és az emberek — mondja a nevezett lap.

Igy bizony! Tanu „a mostani kormány” és a „Hon.”

Az országgyűlési szabadelvű párt ma d. u. 6 órákor tartott értekezletét Górovec elnök meggyitván, Trefort miniszter előadta azon választási, melyeket a holnapi ülésben Madarász József két rendbeli interpellációjára adott válaszok.

Az egyik interpelláció a földvári alapítványi bírtok bérletére vonatkozott, melyet a bérlet állólag magasabb áron adott ki albérelte. A másik az alapítványi javakra vonatkozó előterjesztést tárgyalta, melyet a miniszter ő felségéhez intézett, kérdezvén, nem fog-e az által a törvényhozás joga kijáratni.

A miniszter mindkét kérdésre előadott megnyugtató választást az értekezlet helyeslő tudomásul vette.

Ezután Zsedényi megújította a kérdését a fővárosi rabbi képeze tárgyjában, kérdezvén, fog-e ez iránt a miniszter felvilágosítást adni.

A miniszter kijelentését, hogy közelebbi érdekezésben is megnyugtató választandó, úgy az interpelláció, mint az értekezlet helyeslő tudomásul vevén, az ülés véget ért.

A bécsi lapok vezérezkik, hogy Auersperg osztrák miniszterelnök tegnap választással foglalkozott. Egy részük már constataja az osztrák miniszter és magyar miniszter válaszában levő különbségeket. Szerbia actióját illetőleg, Misz Tisza Kálmán válaszában azt mondta, hogy a „viszonyokhoz képest” majd akkor megteszi, a mit az érdekek parancsolnak; addig Auersperg több nyilatkozatára Szerbia actiójának megakadályozását sehogyan sem képes összeegyeztetni a monarchia semlegeségével.

A külügyi hivatal orosz értelmű lapjai kivételével a többiek elégedettek a homályos választással. A „Deutsche Zeitung” például így szól: A felelet ugyan megadott, de abból semmit sem tudunk meg. A legkevésbé, a mit a kormánytól követelhetünk, abból áll, hogy jó emlékező tehetőség bírjon. Andrassy korábbi nyilatkozatai határozatlanul elmennek. Auersperg mai feleletével. A kormány saját feleletére való utalással jelenti ki, hogy a Szerbiát illető kérdés nem felelhet; a képviselők is felelősek s arról kell gondoskodniuk, hogy az államhagyó lobogóján ne legyen az északi medve jelvénye.

szűkebb 0.5 hectoliterrel 0.5 liter hiba tekintetbe nem vétetik. A hitelesítés díj maximuma grammtól minden 0.5 hectoliterrel 15 kr. bályegzés nélküli vizsgálatért pedig 0.5 hectoliterenként 8 kr. számítható.

A m. kir. honvédelmi miniszter — mint értesültünk — következő körredekletet intézte a törvényhatóságokhoz: „Többször tapasztaltatód, hogy a honvédelmi létepváltsághoz kiszámításához a legfontosabb adatokat szolgáltatás a piaci ártáblázatokba a helyhatóságok a tényleges árakat jeleznek be, miáltal a létepváltsághoz a kincstár hátrányára sokkal magasabban állapítanak meg, mint a létepváltsághoz megvárosítható.” Felhívom tehát a törvényhatóságokat, hogy a helyhatóságokat a piaci ártáblázatoknak a tényleges helyi viszonyok szerinti lelkülményes kitöltésére utasítsa, mert különben az ily helytelen ártáblázatok alapján keletkező károsítást a megtérítés iránt a vétkes hatóságok közegek ellen a legszigorúbb eljárást fogom megindítani.

A pénzügyminiszterium számvevősege — értesülésünk szerint — legközelebb üggyelvényesül a III-ik érvényesítő szülő pénzár kezelési kimutatásánál már október hó közepéig legyen készen, s azt a budget osztályllyal együttesen október 15-től kezdve lehet leg hamarabb közözni. A pénzügyminiszteriumban ugyanis azt hiszik, hogy a III. érvényesítő előterjesztéseket fog a pénzügyminiszter előterjesztésben felmutatni, a melyekhez közzhírő tétele a járadék papírok kibocsátásával egyidejűleg csak kedvező hatást fog gyakorolni az utóbbiak ártályára.

Melczér Gyula ur, a borsodmegyei szabadelvű párt élöké beadta pártjának a kúlcsozt. Kijelenti a „Borsod” mult heti számában, hogy ő a jelenlegi kormányt az országba néve károsnak, veszélyesnek tekinti, s azért lemond az elnökségről, s mint ellenzékiférfi fog működni. A tegnapi „Miskolc” vezérezkikben emlékszik meg ez eseményről. S mi, kik a viszonyokat Borsodmegyében ismerjük, kellőleg méltányolni tudjuk Melczér ur értekezését.

Nem a mi feladatunk Melczér urat értekezését üdvözölni, mert megvalljuk — Melczér urnak soha egy nyilatkozatából, egy cikkéből ki nem vehettük, hogy ő tulajdonképen melyik iránylatához tartozik az ellenzéknek, már pedig erősökön kíváncsiak, ösztönözni szöve Melczér urtól elvárta mindenki, hogy e tekintetben nyilatkozzon leplezetlenül fogja megmondani a nyilatkozatát, melyet az ő szavainak alapján a közvélemény megítél, de a hol Melczér ur megfordul, meg kell küzdenie mindenkinek, ha onterest s minden pressiót ment politikát akar követni; ismerjük ama viszonyokat, melyek Borsodmegyében közegekben meg ma napig is léteznek, lehetetlen megtagadni Melczér urtól az őszinte elismerést, melyet a szavainak fényesre hoztak, melyek az őszinte elismerést az ő szavainak fényesre hozták, melyek az őszinte elismerést az ő szavainak fényesre hozták.

Nem a mi feladatunk Melczér urat értekezését üdvözölni, mert megvalljuk — Melczér urnak soha egy nyilatkozatából, egy cikkéből ki nem vehettük, hogy ő tulajdonképen melyik iránylatához tartozik az ellenzéknek, már pedig erősökön kíváncsiak, ösztönözni szöve Melczér urtól elvárta mindenki, hogy e tekintetben nyilatkozzon leplezetlenül fogja megmondani a nyilatkozatát, melyet az ő szavainak alapján a közvélemény megítél, de a hol Melczér ur megfordul, meg kell küzdenie mindenkinek, ha onterest s minden pressiót ment politikát akar követni; ismerjük ama viszonyokat, melyek Borsodmegyében közegekben meg ma napig is léteznek, lehetetlen megtagadni Melczér urtól az őszinte elismerést, melyet a szavainak fényesre hoztak, melyek az őszinte elismerést az ő szavainak fényesre hozták.

Melczér urnak demonstratív leköszönése nem csak annyiban csapás a pártja néve, a mennyiben ő igen tapintatos, érdekes s hasznavehető pártelnök volt, hanem az adja meg neki az erkölcsi dőföt, hogy épen Melczér ur volt egyike az elsőnek, kik a „fűsítő” eszméjét pengeni kezdték. Melczér ur kissé késő látta be ennek következményeit, de legalább belátta s nem tagadja. Jobb későn, mint soha!

Konstantinápoly, szept. 21.

A lefolyt hét eseményei a török győzelmeinek új hábit hozott! Ozman pasa újra keményen „beplebnázott” az oroszoknak. A hivatalos jelentés szerint fűnyes diadalának talaját 15,000 halott, 30,000 sebesült és 8000 fogoly képezte. Ilyképen több, mint 50,000 ember megsemmisült, zelem, minőt keveset mutat fel a történelem.

Ha a hivatalos jelentés hiven adja a tény-állalásokat, — amiben pedig nincs okunk kételkedni, melyet még amel azon körülmény is, hogy a folyddemoralizálódott, a hadsereg ropantul demoralizálódott. És Sándor cázr, úgy látszik, fel bírja fogai ezen veszteségek nagy horderejét, mert által lehet feltenni, hogy kétszéri ellátlása csak tettetés volt volna.

Az oroszok ez útközben 130,000 emberrel álltak, Ozman pasa 80,000 emberrel szemközt. Az orosz hadseregben oly lehangoltság uralkodik, hogy azt már is tökéletesen demoralizálónak lehet elnevezni. Ez okozta, hogy az orosz tisztek, legnagyobb részben áldozatul estek.

erősítésre. Könnyiséggel szedi össze katonáit. Az ország minden zugából folyóvárt ömlenek a harcra, a derék csapatok. Minden egyes ember csak a legkisebb része hivatott fegyver alá. Töröcsök erő létezik még ott és csak várja a paratben és a hazánk legutolsó háza ellen a legutolsó vérespöngi küzdelmet. És ez hatalmas egy tény.

Ozman pasa felkereste az előtte álló oláhok, kik 20,000 emberrel urchania mellett a Plevna-ágyúkat utat elfoglalták. Feladatuk az volt, Sisioy és Nicopolisból tömegesen előre nyomulva Plevnára du, kik Ozman pasát háborgassák. Ez maddsa megtörtént volna, egy nappal előbb már nyölez águt és aztán üldözésbe véve őket, kergettek észre, hogy tulajdonképen már török nines így hát megölt és megölt. Mondják, hogy egyes csapatok még akkor sem lehetett feltartatni, hogy Bukarestbe ne szaladjanak, ott érezték magukat csak biztonságban.

Ha jelenleg a török hivatalba lépünk, hol különböző érdekeket nem igen foly a rendes munka, megduplázott buzgalommal látjuk dolgozni a hivatalnokokat. Buzgalomuk a háború veszi igénybe. De nem igen foglalkoznak hivatali munkálatokkal, hanem — tépest közegetek. Ramazan alatt minden török hivatalos, késő jön a bureau-ágy. Ott elvégzi a legürgebb dolgokat, aztán átlavassa a lapokat. Mire azt befjezte, imádságra megy a házál levő moszetebe. — Imádságában Allah-hoz könyörül, hogy adjon sikert a török fegyvereknek és visszatérve hivatalába összeül társával és a háború fölötti beszélgetés mellett tépest készít.

Nálunk bezeg furcsa módon néznek és nevetnek, ha például a pénzügyi miniszteriumban vagy talán a belügyi miniszteriumban tépest készítenének a hivatalnokok szabad örökjükben. Itt azonban most tépest készítenek, mindenütt és fűradhatlanul. A szultán nejei a Serailban szüntegy mint a legközönségesebb török nő a konyhában. A Szuechum-Kaléiból török területre emigrált abcházok és cserkeszek száma, kik felhasználhatók az alkalmat magukat az orosz kancsuka alól föl szabadítani, hivatalos kimutatás szerint 50,000 főre fog.

Szegények ott hagyták földjüket, házaikat és legnagyobb részben mint koldusok jöttek ide, a török kormány biztosítására, hogy ellátandja őket mindennel; új házat, új földet fog adni. Jobbnak tartották újra elől megkezdeni életviszonyaikat és bár mely nehézségekkel is meg küzdeni, mint az általuk átközött oroszok nyomászó és üldöző kormánya alatt élni.

Az útközlet felé.

(Külön hártózi tudósítástól.)

Solenik, szept. 5. Eserdesben megtekintve a sok betört ablakot, kúpisított török házakat, meg elvezettünk magunkat azon helyre, hol egy útközlet folyt le. Melgye A ziz pasa is elesett. A falu népe mutogatta ama helyet is, hol a hős tábornok lováról lebukott. Aztán ismét előbb mentünk, hogy idejében elérhessük Mehemet Ali táborát.

Sokat olvastam a perna utakról, de nem hiszem, hogy azok még enél is rosszabbak legyenek. Nem szölok azon iszonyu kapaszkodókról, melyek inkább madárnak építve, mint kocsinak, s ugyancsak volt alkalman megátkozni a sorsot, mely egy időre arra kényserített, hogy kirándulásaimat lörkösökkel tegyem meg. Hanem ez még mindig semmi. A hegyes-völgyes ut egy érdévágásba vezetett, s itt partján egy öszezorsultak, hogy a kocsit vontató három lo egyikké hátra kellett kótni. Most jött meg a valódi hadi hadd. Kocsink minden perczben elakadt, úgyzólván vinnünk kelle azt, mert arról sem lehetett, hogy rajta ülünk. Elhöz járult még, hogy most ez ut épen nem volt elhagyott, s ugyancsak volt dolga az elől lovagoló zaptienek, s ugyancsak volt dolga az elől lovagoló zaptienek, s ugyancsak volt dolga az elől lovagoló zaptienek, s ugyancsak volt dolga az elől lovagoló zaptienek.

A tisztásra érve, valamilyen kényelmesebb ut vezetett Kostona felé. Szántó földek között haladtunk, melyek nagyobb részt aratlanul állottak, csak itt ott lehetett látni egy törököt, ki most, az oroszok elronvása után visszatérve, szomoruan temetelte ama fejeiket, melyekből még néhány szem volt mohamedáné, bolgárok birtoka volt az, vagy medán üggyelvény, midőn mintegy három negyedrét kioldás után végre kiértünk a bokrok közül. Ekkor vetett észre, hogy társainkat elvesztettük, s minden kereszt dacára sem bírtuk őket felfedezni.

A tisztásra érve, valamilyen kényelmesebb ut vezetett Kostona felé. Szántó földek között haladtunk, melyek nagyobb részt aratlanul állottak, csak itt ott lehetett látni egy törököt, ki most, az oroszok elronvása után visszatérve, szomoruan temetelte ama fejeiket, melyekből még néhány szem volt mohamedáné, bolgárok birtoka volt az, vagy medán üggyelvény, midőn mintegy három negyedrét kioldás után végre kiértünk a bokrok közül. Ekkor vetett észre, hogy társainkat elvesztettük, s minden kereszt dacára sem bírtuk őket felfedezni.

Bolgárországban még kőcsen ut is bajos a közlekedés, nemhogy így hegyen völgyön, árkon bokron keresztül, s rövid haladás után kőcsen utnak is meg kell járni a távolságot, honnét a fűstoszlopok urhatnak az egész országra, honnét a fűstoszlopok urhatnak az egész országra, honnét a fűstoszlopok urhatnak az egész országra.

Bolgárországban még kőcsen ut is bajos a közlekedés, nemhogy így hegyen völgyön, árkon bokron keresztül, s rövid haladás után kőcsen utnak is meg kell járni a távolságot, honnét a fűstoszlopok urhatnak az egész országra, honnét a fűstoszlopok urhatnak az egész országra, honnét a fűstoszlopok urhatnak az egész országra.

Itt kőcsen ut is bajos a közlekedés, nemhogy így hegyen völgyön, árkon bokron keresztül, s rövid haladás után kőcsen utnak is meg kell járni a távolságot, honnét a fűstoszlopok urhatnak az egész országra, honnét a fűstoszlopok urhatnak az egész országra, honnét a fűstoszlopok urhatnak az egész országra.

Egy kanyarulatnál a völgy szébb szorult, s itt találkoztunk két emberről is, s a mi fő, jó barátoktól, mert a ki először megpillantottunk, két katonát volt, a mint vállára vetett fegyverrel ballagott előbbre. Kisebb távolságra népebb volt a völgy, látni lehetett szűrtörő törököket, a mint magányosan vagy párosával siettek az uton, mely Solenik felé vezetett. Néhány lo készlettel megrakva, vagy öszvérek más terivel vezettek tovább, egy amint gyalogosan siettek, míg egy vadkörte fűröl egy csíra ruhás zsebk lakmározott.

Nem tördőve ezekkel, sietünk előbbre, nemhogy elküssünk az útközletől, mely nemcsak komoly, de döntő is lehet. Elértünk Solenik fölé. A falu nyugati partján nagy ember tömeget látnak, kiknek szuronyait megseggelgetták a napugár s bár eleinte fehér sapskákat véltünk közöttük felismerhetni, még is távoztam segyelőre donkőpen cserkesz kúcsnak, a szuronyos atyafák török katonák, s a faluhoz közelebb álló lovasok az én kedvenceim, a cserkeszek.

Még egy ereszködő állott előttünk, mely meredekebb s veszélyesebb volt az eddigiekénél, ezen leérte benn voltak a faluban. A helység kihaltan látszott, nem volt abban senki sem, csak az utcán szétszórt mindenféle házi eszköz, könyvdarabok jelzék, hogy az ott van pusztává.

Atyvártágot az utcákon a város végén levő hidhoz értünk, melyen túl a cserkesz és galogási tábor tanyázott. A hidon egy tiszt megállított bennünket, s miután megmutattam neki főhadvezíri engedélyemet, a csapatok parancsnokához, Hassán pasához vezetett.

Hassán pasa a folyó partján egy fa alatt pihent, s elmondta neki, hogy a generalissimust keresem, tört s alig érhető németiséggel mondá el, miszerint Mehemet Ali a szomszéd hegyen tartózkodik táborakával, s egyuttal tőle tudtam meg, hogy a mai útközlet reggel „8 órakor vette kezdetét.

E közben a pasa rendeletet vett, mely után indulásra fuvatta meg a kűrtöt. A hátrább álló gyalogosok vállalkozták szuronyos fegyvereket, a lovasok pedig lőrapattan, s ez utóbbiak élén Hassán pasa azon hegyre vágatott, melyen a törzsr tartózkodott.

A lovasok tarka képet nyújtott. Volt banna néhány rendes hadseregbeli török lovas, több lovas basibozuk, míg a túlnyomó részt a mindenféle cserkesz képeztek. Az apó lovak egészen kuszta fel a meredek hegyi uton, s nem sokára eltűntek a bokrok között.

Míg a lovasok a keleti falomra mázótt, addig a völgyben elrejtett galogási zászlóalj is kezdtek előrenyomulni, s épen a lovasok ellenkezőjére a legnagyobb rendben haladt a nyugati dombra, hol hihetőleg azonnali munka várakozott rajtuk. A legényeken épen nem látszott meg, hogy lehagolná a harcra indulás, sőt elmenkezőleg vigan, jökdéviden, hogy ne mondjunk örömmel sietők szuronyait elemeikkel összemérhetni.

